

РЕШЕНИЕ

№ 7030

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 04.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5597** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена жалба от кмета на Столична Община, г-жа Й. Ф. срещу Заповед № 18-4357/19.04.2021 г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С., с която на основание чл. 54, ал. 1 и 4, вр. чл. 51, ал.1, т.2 ЗКИР е одобрено изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], изразяващо се в коригиране на северната и източната граници на ПИ с идентификатор 68134.1971.3026 и източната граница на ПИ с идентификатор 68134.1971.3027 в съответствие с границата на имотите с пл.№ 1747 и № 1748, кад. лист № 662 по КК на [населено място], съгласно документите за собственост, преки геодезически измервания и проект на изменение на КККР, с искане за обявяване на нищожност.

В жалбата са изложени съображения за нищожност, свързана с неправилното приложение на материалния закон и производствените правила. Същевременно са изложени съображения за незаконосъобразност на заповедта, поради противоречието ѝ с материалния закон. Посочва, че след дадена възможност, жалбоподателят е възразил по исканото изменение, като е посочил, че изменението следва да бъде по границите на УПИ III-3025, 3026, 3027 и 3028 „за чисто производство и администрация“, кв. 31 от м. Д. – разширение север – 2 част, без да се навлиза в улиците „В. З.“ и „Св. П. Българска“. Считат, че е налице спор за собственост, тъй като улиците, които се засягат с изменението са публична общинска собственост по силата на закона, и за тях не са издавани АОС. Това обаче не е отчетено от страна на

органа. Посочват, че състоянието към момента на одобрението на КККР през 2011 г. и към настоящия момент не кореспондира с предложението на заявителя за изменение в КККР. Посочва, че засегнатите с изменението имоти са с трайно предназначение за второстепенни улици, а засягането освен в промяна на границите, се изразява и в намаляване на площта им. Счита, че е налице спор за материално право за части от имоти общинска собственост, които се намаляват по размер. Моли за обявяване на процесната заповед за нищожна.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от юк Т., която поддържа жалбата и моли за обявяване нищожността на оспорената заповед. Посочва, че ответният орган не е отчел обстоятелството, че се касае за имот публична общинска собственост. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представена писмена защита доразвива съображенията си за нищожност на заповедта на началника на СГКК-С.. Посочва, че административният орган е излязъл извън рамките на правомощията си, тъй като е разрешил спор за материално право на собственост. Счита, че е налице спор за материално право за части от имот публична общинска собственост. Моли за обявяване нищожността на процесната заповед.

Ответникът, началникът на СГКК - С., е представил административната преписка относно оспорената заповед.

В съдебно заседание се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Посочва, че изложените в жалбата твърдения за допуснати нарушения не са такива, представляващи основания за обявяване на нищожност на акта. Видно от представените документи за собственост, границите в кадастралната карта не съответстват на имотните граници на заявителя съгласно документите му за собственост. С исканото изменение се отстранява тази непълнота и грешка, като се отразяват действителното положение в съответствие с документа за собственост. СО район „В.“ е представила информация, че не са провеждани отчуждителни процедури и регулационния план не е приложен. Изменението е законосъобразно и не може да се говори за спор на материално право. По отношение твърденията, че се отнема площ от имота на СО посочва, че площта, не е определящ критерии, а е функция от вярно отразени граници. Измененията имат единствено декоративен характер. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Конституираната заинтересована страна [фирма], [населено място], чрез адв. Г. взема становище за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне. Счита заповедта на ответника за правилна и законосъобразна. Дружеството е подало до АГКК заявление за изменение в КККР, за което е представил проект за геодезическо проектиране, както и съответните документи. заинтересованите лица са уведомени за искането. Счита заповедта за издадена в предвидената писмена форма от компетентен орган и същата съответства на целта на закона. Моли за отхвърляне на заповедта. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Конституираната заинтересована страна [фирма], [населено място] е подала заявление вх. № 01-10044/12.01.2021 г. до началника на СГКК-С., с което е поискал да се извърши изменение в КККР, изразяващо се в нанасяне на настъпили промени в КК,

както и в КРНИ за ПИ с идентификатор 68134.1971.3026 и 68134.1971.3027.

Към заявлението са приложени документи, удостоверяващи собственост върху имот. Представена е обяснителна записка, от която е видно, че изменението е необходимо, поради установена грешка и непълнота в КК. Посочено е, че освен двата имота с идентификатор 68134.1971.3026 и 68134.1971.3027, ще бъде засегнат и имот с идентификатор 68134.1971.3031. Имот с идентификатор 68134.1971.3031 представлява ул. В. З..

Към заявлението са представени още скица-проект за засегнатите имоти, протокол за трасиране, означаване и координиране на засегнатите имоти, комбинирана скица за пълна или частична идентичност, както и справка за собственост на засегнатите имоти.

Издадено е удостоверение за приемане на проект за изменение на КККР № 26-61205/05.03.2021 г. за ПИ с идентификатори 68134.1971.3026, 68134.1971.3027 и 68134.1971.3031, в което е посочено, че проектът и документите към него отговарят на изискванията на закона и същия може да служи за процедиране на изменение на КККР. Изготвена е скица-проект № 15-231366/05.03.2021 г.

С уведомление изх. № 24-6459/05.03.2021 г. СО е уведомена за процедираното изменение и е даден срок за възражение. Уведомлението е получено на 11.03.2021 г.

Подадено е възражение срещу исканото изменение с рег. № 02-332/18.03.2021 г. от СО. Посочено е, че исканото изменение следва да бъде по граници на УПИ III -3025, 3026, 3027 и 3028 от кв. 131 от м. Д.- разширение север – 2 част, без да навлиза в улиците, собственост на общината.

Със Заповед № 18-4357/19.04.2021 г. началникът на СГКК-С. е одобрил изменението в КККР, съгласно скица-проект № 15-231366/05.03.2021 г., състоящо се в коригиране на северната и източната граница на ПИ с идентификатори 68134.1971.3026 и източната граница на ПИ с идентификатори 68134.1971.3027 в съответствие с границите на имоти с пл. № 1747 и № 1748, кад. лист № 662 по КККР на [населено място], съгласно документи за собственост, преки геодезически измервания на КККР на правоспособно лице по ЗКИР. В заповедта подробно е мотивирана основателността на заявлението. Изложени са и подробни мотиви относно неоснователността на възражението, подадено от СО. Посочено е, че не може да се обоснове извод за конкуриращи се права на собственост върху части от ПИ с идентификатор 68134.1971.3031 – за второстепенна улица, тъй като не е проведено обезщетително-отчуждително производство за частите, които попадат в улица, което задължение е на общината. Поради това е приел, че не е и налице спор за материално право.

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя чрез система за електронен обмен на данни АКСТЪР, на 21.04.2021 г., когато е и регистриран документа като входящ.

Жалбата е подадена с вх. № 06-2787/18.05.2021 г., с п.к. от 12.05.2021 г.

С определение № 4800/29.06.2021 г., постановено по настоящето дело, съдът е оставил без разглеждане жалбата в частта относно възраженията за незаконосъобразност и е прекратил производството в тази част. Определението не е оспорено и е влязло в сила на 13.07.2021 г.

Настоящото производство е единствено относно възраженията за нищожност на заповедта.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за валидност на оспорения индивидуален административен акт на

всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 18-4357/19.04.2021 г. на началника на СГКК-С., с която е одобрено изменението в КККР, съгласно скица-проект № 15-231366/05.03.2021 г., състоящо се в коригиране на северната и източната граница на ПИ с идентификатори 68134.1971.3026 и източната граница на ПИ с идентификатори 68134.1971.3027 в съответствие с границите на имоти с пл. № 1747 и № 1748, кад. лист № 662 по КККР на [населено място], съгласно документи за собственост, преки геодезически измервания на КККР на правоспособно лице по ЗКИР4, с искане за обявяване нищожността на заповедта.

Настоящият съдебен състав приема, че жалбата е неоснователна.

Няма спор по делото, че с процесната заповед № 18-4357/19.04.2021 г., началникът на СГКК-С. е одобрил изменението в КККР, съгласно скица-проект № 15-231366/05.03.2021 г., състоящо се в коригиране на северната и източната граница на ПИ с идентификатори 68134.1971.3026 и източната граница на ПИ с идентификатори 68134.1971.3027 в съответствие с границите на имоти с пл. № 1747 и № 1748, кад. лист № 662 по КККР на [населено място], съгласно документи за собственост, преки геодезически измервания на КККР на правоспособно лице по ЗКИР. Също така няма спор, че с исканото изменение се засяга имот с идентификатор 68134.1971.3031, който представлява улица В. З., като се намалява площта на улицата. Това е и причината СО да възрази срещу исканото изменение, като не отричат необходимостта от привеждане на северната и източната граници на имот с идентификатор 68134.1971.3026 и източната граница на имот с идентификатор 68134.1971.3027 в съответствие с границите на имоти с пл. № 1747 и № 1748, кад. лист № 662 по КККР на [населено място] и документите за собственост върху посочените имоти, но смятат, че това положение следва да бъде отразено по границите на УПИ III -3025, 3026, 3027 и 3028 от кв. 131 от м. Д.- разширение север – 2 част, без да навлиза в улиците, собственост на общината

За доказване на твърдяната нищожност на заповедта на началника на СГКК-С., жалбоподателят СО твърди, че органа е излязъл извън своята компетентност, като разрешил спор за материално право. Също така мотивира, че са налице допуснати съществени нарушения в производството по издаване на заповедта, което от своя страна води до нищожност на акта. Съдът намира направените възражения за неоснователни.

Тъй като в процесуалните закони, уреждащи административното производство, в това число и АПК, не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, в доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но само тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това, нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породи правните последици, към които е насочен. Дотолкова, че са предпоставили издаване на акт, изначално нетърпим за правния мир, негоден да породи целените правни последици Според чл. 146 АПК, за да е законосъобразен административният акт, е необходимо да е издаден от компетентен орган, при спазване на изискваната от закона форма и административно-производствени правила, да не противоречи на материално правни норми и да е съобразен с целта на закона.

Липсата на някоя от посочените предпоставки води до незаконосъобразност на административния акт и е основание за отменяната му.

Според правната доктрина незаконосъобразността има две проявни форми - нищожност и унищожаемост. Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата незаконосъобразност е свързана с липса на правообразуващ елемент. Поради изначалното наличие на такъв сериозен недостатък, водещ до недействителност на волята на органа, се приема, че нищожният акт никога не е съществувал в правната действителност.

С оглед на горното и на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост. Липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност. Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. От своя страна, нищожен поради нарушение на материалния закон би бил само този акт, който изцяло е лишен от законова опора. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание, и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание.

Имайки предвид изложеното по-горе, настоящият съдебен състав приема, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма. Заповедта е издадена от началника на СГКК-С., на основание чл. 51, ал. 1, т.2 и чл. 54, ал.1 и ал.4 ЗКИР, който е и материално и териториално компетентен за одобряване на изменение в КККР. Съгласно разпоредба на чл. 54, ал.4 ЗКИР, началника на СГКК-С. е материално компетентния орган да одобри или съответно откаже да одобри изменение в КК. Тъй като имотите, засегнати от исканото изменение са на територията на район „В.“, Столична община, то началника на СГКК С.-град е териториално компетентния орган за издаване на заповед за изменение на КК или съответно отказ от изменение.

Неправилно жалбоподателят приема, че ответникът е разрешил спор за материално право, с което е излязъл извън рамките на своята компетентност. Действително наличието на направено възражение от страна на собственик на имота, реално поражда съмнение за наличие на такъв спор, но това не означава, че ответният орган е лишен от право на преценка дали действително е налице спор за материално право и съответно конкуриращи са права на собственост. В този смисъл, ответният орган в рамките на неговите правомощия по ЗКИР е направил такава преценка, като е приел, че не е налице такъв спор, тъй като не е проведено обезщетително-отчуждително производство за частите, които попадат в улица, което задължение е на общината. Няма спор от страна на СО, че тази част от имот с идентификатори 68134.1971.3031, която след изменението навлиза в имот с идентификатор 68134.1971.3026 преди изграждането на улицата е била част именно от този имот с пл. № 1747, кад.лист № 662. За да стане тази част от имота общинска собственост, следва да са проведени отчуждителни процедури. Такива не се установява да са провеждани, предвид представеното от СО уведомление с изх. № РВТ21-ТД26-573/1/24.02.2021 г. Поради

това и правото на собственост върху тази част от имот с идентификатори 68134.1971.3031 не е преминавала в патримониума на СО, а е останала собственост на заинтересованата страна [фирма]. Поради изложеното и ответника реално не е разрешил спора за материално право, а правилно е приел, че такъв не е налице, тъй като не са налице конкуриращите и противопоставими права на собственост между жалбоподателя СО и заинтересованата страна [фирма].

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав счита, че заповедта е издадена от компетентен орган, при наличие на необходимото за това предпоставки и същата е в предписаната от закона писмена форма, като текстовата част на заповедта е придружена и от графична такава, като е посочено, че се изменението се одобрява съгласно скица-проект № 15-231366/05.03.2021 г.

Поради това, нищожност на посочените две основания не може да се търси.

Както се посочи по-горе, съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Това е така, тъй като само и единствено същественото процесуално нарушение може да е основание за отмяна на акта на процесуално основание, а за обявяване на нищожността, следва да е налице още по-сериозно процесуално нарушение. Настоящият съдебен състав не намира такива съществени процесуални нарушения, можещи да доведат до нищожност на акта на процесуално основание. Процедурата по одобряване на изменението е започнала по заявление на заинтересованата страна [фирма], която е приложила необходимите и относими за това документи. Издадено е удостоверение за приемане на проект за изменение на КККР № 26-61205/05.03.2021 г. за ПИ с идентификатори 68134.1971.3026, 68134.1971.3027 и 68134.1971.3031, в което е посочено, че проектът и документите към него отговарят на изискванията на закона и същия може да служи за процедиране на изменение на КККР. Изготвена е скица-проект № 15-231366/05.03.2021 г. Уведомени са засегнатите лица и по-конкретно СО, която е подала възражение срещу искането за изменение. След преценка на доказателства, ответникът е приел, че са налице всички предпоставки за одобряване на изменението. За постановената заповед са уведомени заинтересованите страни.

Т.е., волеизявлението на органа е ясно, мотивирано и проверимо. Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до нищожност на акта на процесуално основание.

Настоящият съдебен състав счита, че заповедта на началника на СГКК-С. е съобразена и с материалноправните норми за неговото издаване. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание, и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. Такива нарушения изобщо не се констатираха. Изменението е одобрено, тъй като са били налице грешки и непълноти в КК, като фактичното положение не е съответствало на документите за собственост на заявителя. Реално исканото изменение е било необходимо, за да се приведе фактичното положение с документите за собственост, включително и придаваемата се реална част с 30 кв.м. от имот с пл. № 1460, кв. 131 по плана на кв. Д. към имоти с пл. № 1747 и № 1748, кад. лист № 662 по КККР на [населено място]. Изменението също така е свързано и с основната функция на АГКК, предписана в чл. 51, ал.1 ЗКИР, а именно поддържане в

актуално състояние на КККР. В изпълнение на тези функции, ЗКИР, чл. 51, ал. 1 е предвидил, че е допустимо да се изменят КККР при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на КККР, 2. непълноти и грешки и т.3 при явна фактическа грешка. Доколкото са констатирани такива грешки и непълноти, правилно ответникът е пристъпил към тяхното поправяне с изменение в КККР по заявлението по дадено от [фирма].

Предвид гореизложеното, настоящия съдебен състав приема, че оспорената заповед на началника на СГКК-С. не страда от пороците, описани в жалбата и водещи до нейната нищожност. Поради това жалбата следва да се отхвърли.

По разноските:

На жалбоподателите не се дължат разноски.

Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото, такива му се дължат. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал.8 ГПК /Изм. - ДВ, бр. 8 от 2017 г./, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, при първоначалното разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100,00 лв.

Заинтересованата страна [фирма], чрез адв. Г. претендира присъждане на адвокатско възнаграждение съгласно представения списък по чл. 80 ГПК, в размер на 1000,00 лв. Предвид изхода на спора, такива се дължат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от кмета на Столична Община, г-жа Й. Ф. срещу Заповед № 18-4357/19.04.2021 г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С., с която на основание чл. 54, ал. 1 и 4, вр. чл. 51, ал.1, т.2 ЗКИР е одобрено изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], изразяващо се в коригиране на северната и източната граници на ПИ с идентификатор 68134.1971.3026 и източната граница на ПИ с идентификатор 68134.1971.3027 в съответствие с границата на имотите с пл.№ 1747 и № 1748, кад. лист № 662 по КК на [населено място], съгласно документите за собственост, преки геодезически измервания и проект на изменение на КККР, с искане за обявяване на нищожност.

ОСЪЖДА Столична община **ДА ЗАПЛАТИ** на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата от 100,00 лв. направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Столична община **ДА ЗАПЛАТИ** на [фирма], с ЕИК[ЕИК] сумата от 1 000,00 лв., направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: